

Chương 29

Lữ đọc bản chiết tính cuối tam cá nguyệt của VietCal Parnership và chàng nở nụ cười hài lòng. Tất cả các hoạt động của partnership, bây giờ chỉ còn là của chàng và Uyên, đều mang lại lợi tức tối đa ngoài mong muốn. Lữ nhớ lại vẻ ngạc nhiên của George Lufkin, vice president của ngân hàng Bank of America chuyên lo việc cho vay tiền của các công ty lớn. Lữ bây giờ đã đi thẳng với các viên chức cao cấp nhất của nhà băng, không còn phải đi qua văn phòng của Văn chông Uyên nữa. Lufkin khi nhìn vào bảng kê khai tài sản của partnership dùng để làm collateral cho vụ đầu tư mua một khách sạn 300 phòng trên Santa Monica Freeway, đã phải thốt lên vì không ngờ đến:

- Partnership của anh phát triển nhanh quá, Lữ! Trong hai năm net asset của anh đã tăng hơn 5 lần! Anh làm thế nào để thành công nhanh như vậy được?

Lữ cười trả lời:

- Tôi có làm gì khác hơn những thương gia anh thường gặp đâu, George! Làm việc nhiều và một chút may mắn. Thế thôi!

Lufkin lắc đầu:

- Nếu chỉ có vậy thì ai cũng giàu cả sao! Một chút may mắn thế nào được! Anh phải có bàn tay vàng của Midas, đừng gì đều trở thành vàng khối, anh mới thành công kinh khủng đến thế!

Lữ chỉ cười không nói. Lufkin đã trở thành một trong những kẻ ngưỡng mộ chàng trong việc làm ăn và sau nhiều lần Lữ dẫn Lufkin đi ăn chơi ở những chỗ sang trọng và mắc tiền nhất đã tự coi là bạn chàng. Một điều lợi cho cả hai người. Việc vay tiền của Lữ tại nhà băng đã trở nên càng ngày càng dễ dàng vì những thành công liên tiếp của Lữ. Ngược lại Lufkin cũng được điểm với cấp trên vì partnership của Lữ tiếp tục vay những món tiền lớn để khuếch trương đem lại lợi cho ngân hàng. Căn cứ vào tài sản hiện có của partnership của Lữ và Uyên làm collateral cho các món nợ, nhà băng không chút ngại ngùng cho Lữ vay tiền. Cả hai bên đều lợi. Và không gì quý bằng tình bạn này nữa khi không ai phải chịu phần thiệt hại!

Nhất là khi Lữ sẵn sàng chi tiền để Lufkin đi nghỉ hè tại vùng biển Caribbean với những cô gái làng chơi đẹp và quyến rũ hạng nhất của Mỹ Châu La Tinh chàng đã thuê bao từ một escort service của Rio de Janeiro từ Brazil. Lữ thầm nghĩ có lẽ Lufkin nói đúng. Không gì bằng có bàn tay vàng của Midas trong việc làm ăn ở xứ này. Chỉ cần bỏ ra 20% tiền vốn, nhà băng một khi đã tin tưởng vào công ty của chàng sẽ sẵn sàng bỏ tiền để Lữ khuếch trương. Gần đây, Lữ chỉ cần bỏ ra 10% cũng đủ để Bank of America tài trợ

phần còn lại cho chàng đầu tư.

Lữ đã trở thành khách hàng ưu tiên, đặc biệt nhất của nhà băng, một phần có lẽ cũng nhờ Lufkin chịu ơn chàng đã cho nếm mùi gái đẹp với thân hình ngồn ngộn, với các đường cong tuyệt mỹ và làn da rám nắng từ bãi biển Rio de Janeiro. Lữ cười thầm, tình bạn còn gì cao quý hơn khi cùng nhau chia xẻ, hưởng thụ những người đẹp hạng nhất trên đời như vậy!

Lữ xem lại danh sách các cơ sở partnership của chàng và Uyên đang điều hành. Khu shopping trên đường Bolsa tiếp tục mang lại tiền cash flow dồi dào. Với mức làm ăn hiện tại của dân Việt trong khu này, chàng tính sẽ có thể tăng thêm tiền thuê 30% vào đầu năm đến. Giá trị của khu shopping theo định giá mới nhất đã gấp 2 lần rưỡi số tiền chàng bỏ mua lúc đầu. Dãy apartment complex tại Garden Grove lúc nào cũng được ít nhất 95% cho thuê, tiền cash flow gấp hai lần tiền phí tổn và tiền trả nợ nhà băng.

Nếu chàng và Uyên muốn bán ngay lúc này, partnership của chàng ít nhất phải lời 50% trên số tiền đầu tư. Nhưng Uyên khuyên chàng không nên vội. Nàng tính một năm nữa sẽ lời gấp đôi. Và thị trường nhà cửa của California chưa có dấu hiệu gì sắp xuống cả. Lữ đồng ý nhưng chàng nhắc lại cho Uyên về nhận xét của

Chương 29

chàng lúc đầu về bất động sản tại vùng này. Mức tốt đỉnh của nhà cửa, đất đai tại Cali đã gần kề. Và một dấu hiệu báo động nào đó xảy đến, chàng sẽ bán hết các bất động sản. “Đừng tham 100% Uyên! Được 90% là đủ rồi! Rút ra sớm mình còn lời, chạy chậm là mất cả”.

Mặc dù linh cảm về sự bất ổn của thị trường bất động sản tại California. Lữ vẫn tiếp tục đầu tư thêm vào hai cơ sở khác nữa. Chàng mua thêm một shopping mall khác tại Anaheim với giá khá hời và một lần nữa bàn tay vàng Midas của Lữ được dịp biểu lộ. Khu shopping mall trước khi bán cho Lữ chỉ cho thuê được dưới 50% của tiệm. Sau khi Lữ mua và sửa sang chút đỉnh, chàng đã bắt được một contract của chợ Robertson’s vào thuê. Với một chợ lớn làm cây neo, anchor để khách hàng lui tới, các cửa tiệm khác đổ xô vào thuê và Lữ có lời ngay với tiền cash flow dư thừa và giá trị khu shopping mall tăng ngay hơn 40%.

Khách sạn trên Santa Monica Freeway cũng ở trong trường hợp tương tự. Với 300 phòng, khách sạn của công ty Ramada bị lỗ vì chỉ được không đến 60% occupancy. Sau khi Lữ mua với 10% tiền down và vay nhà băng 90% tiền còn lại, chàng giao cho Sơn nghiên cứu cách thu hút khách thuê phòng. Sơn bắt liên lạc với một số công ty du lịch của Đài Loan, Hồng Kông,

Singapore, Đại Hàn và một số quốc gia khác mới mở mang khác tại Á Châu như Thái Lan, Mã Lai. Với khách du lịch và phái đoàn thương mại từ các quốc gia này đến Los Angeles, khách sạn của Lữ đã trở thành nơi cư ngụ quen thuộc và lúc nào cũng đầy, phải book từ 6 tháng đến một năm trước. Chính Lữ và Sơn cũng không ngờ cho sự thành công của khách sạn Pacific Basin Hotel và chàng dự tính sẽ mua thêm một khách sạn nữa cho thị trường du khách Á Châu đến Los Angeles này.

Những thành công liên tiếp của Lữ bằng việc đầu tư vào các cơ sở bất động sản không làm cho Lữ quên đi mỗi e ngại của chàng về tương lai của thị trường này tại Cali. Hầu hết giá trị tài sản, net asset của partnership của chàng và Uyên nằm trong sự tăng giá trị của các bất động sản chàng đã mua. Điều này làm cho Lữ không an tâm. Sơn cũng để ý đến mỗi lo sợ của Lữ. Chàng nói:

- Cậu ngại về chuyện real estate của Cali có thể bị crash thì cậu chuyển sang hướng khác đi. Không gì bằng diversify, đầu tư vào chuyện làm ăn khác thêm nữa.

Lữ hỏi lại:

- Cậu khuyên tôi đầu tư vào cái gì?

Sơn trả lời:

- Mình vừa có kinh nghiệm về vụ công ty chả giò. Tôi thấy cậu đầu tư vào hẳn các

công ty mới thành lập cũng hay. Partnership của cậu và Uyên bây giờ có thừa khả năng để đi vào thị trường venture capital được đấy chứ!

Lữ gật đầu đồng ý. Việc đầu tư vào các công ty chả giò Dragon Eggrolls là một trong những hành diện của chàng. Hãng làm chả giò này chàng để ý từ thời còn làm tại tiệm Don’s Hamburger cho Don Lavitz, chàng đã xuống đây mua chả giò về để bán cho khách hàng tại quán ăn và đã được Lavitz để ý và tin nhiệm vì sáng kiến này của chàng. Hãng Dragon Eggrolls là một hãng nhỏ, làm chả giò bán sỉ cho một số tiệm ăn và các chợ Việt Nam tại Orange County, do một cặp vợ chồng và con cái làm lấy.

Sau khi lập VietCal partnership. Lữ nhớ lại về thuở xuống hãng này lấy chả giò về bán tại Don’s Hamburger, chàng ghé thăm và đề nghị bỏ tiền để khuếch trương và mua lại hãng. Vẫn giữ người chủ và gia đình để điều hành, Lữ mở mang thêm và mướn thêm nhân công và mua máy móc để sản xuất nhanh hơn. Đồng thời Lữ giao cho Sơn tìm được mỗi bán tại các chợ của Mỹ tại Orange County. Kết quả số thương vụ của công ty chả giò lên vùn vụt. Một hãng thực phẩm lớn của Mỹ, Sara Lee, chú ý đến công ty chả giò Dragon Eggrolls của Lữ và đề nghị mua lại để phát triển đi toàn quốc. Kết

Chương 29

quả chỉ sau hơn một năm, Lữ đã bán lại công ty chả giò cho Sara Lee với giá hơn hai triệu Mỹ Kim, đem lại lời cho partnership của chàng gần một triệu rưỡi. Đây là niềm tự hào lớn của Lữ về tài đánh hơi cơ hội làm ăn của chàng và giúp cho partnership của chàng dư thừa tiền cash để đầu tư vào các vụ khác.

Lữ công nhận Sơn có lý. Venture capital là cách đầu tư vào các công ty tư nhân mới thành lập có nhiều tương lai hứa hẹn, bỏ vốn để đổi lấy một số lớn cổ phần, hy vọng khi công ty thành công, phát triển mạnh, lúc đó sẽ đi ra public, bán cổ phần trên thị trường chứng khoán Wall Street. Người bỏ tiền venture capital lúc đó sẽ thu lời gấp bội khi cổ phần công ty được mua đi bán lại tại Wall Street, một lời mười hay lời hàng trăm lần là chuyện thường. Lữ hỏi lại Sơn:

- Cậu nói mình nhảy vào làm venture capital, nhưng phải chọn loại công ty nào, ngành nào mới được. Sơ sẩy chọn nhầm là tiền đi theo giòng nước hết!

- Venture capital bây giờ nhằm vào hai loại. Hoặc về computer, hoặc về biotech. Tôi với cậu rành về computer hơn, có lẽ nên nhảy vào mấy bọn làm software ở San Jose. Hôm nào tôi sẽ đi lên đó nghiên cứu. Tôi nghe nói có mấy chú Việt Nam mình ở đó mới sáng chế ra về software dùng cho hệ thống Internet hay lắm. Để tôi xem có hy vọng gì đưa ra thị

trường được không. Nếu được, mình bỏ tiền venture capital có thể trúng mỗi lần đó Lữ ạ!

- Cậu giỏi về computer hơn tôi. Cậu xem thử đi! Mình đang dư hơn ba triệu tiền cash. Tôi không muốn đầu tư thêm vào real estate nữa. Nhảy sang chuyện này có thể hóa hay. Muốn bốc thêm mình phải đi vào Wall Street mới có cơ.

Sơn gật đầu. Chàng đã đưa ra một số ý kiến với bạn nhưng chưa lần nào thấy Lữ đồng ý nhanh chóng như vậy. Sơn vẫn thăm phục tài bắt lấy cơ hội của Lữ và đánh hơi việc nào lợi, việc nào bất lợi. Một số đề nghị Sơn đưa ra bị Lữ gạt đi và y kỳ thời gian sau đó đã chứng tỏ Lữ đúng. Quả thật có sự khác biệt giữa một người làm ăn thành công và người chỉ đưa ra ý kiến, phụ tá như chàng. Nhưng Sơn không ghen tức với bạn. Mỗi người có một tài riêng, một định mệnh riêng và một đời sống riêng. Lữ có biệt tài của chàng trong việc làm ăn và Sơn mừng cho bạn, cho sự thành công của bạn chàng. Sơn nói:

- Tuần sau tôi sẽ đi San José. Có thể tôi sẽ ở lại khoảng một tuần để nghiên cứu về mấy công ty mới thành lập ở đó. Công việc ở dưới này bây giờ đã chạy đều rồi, tôi cũng đang dư thì giờ.

Sơn ngập ngừng một lúc và nói tiếp trước khi đi ra cửa:

- Lữ này! Tôi không muốn xen vào chuyện riêng của

cậu nhưng hôm nọ Miriam có gọi điện thoại. Than phiền về cậu dữ lắm! Tôi cũng không biết nói gì hơn!

Lữ nhăn mặt. Chàng bực mình vì biết Miriam phải nói gì ghê gớm lắm Sơn mới nói chuyện này với chàng:

- Chắc lại ghen tương chứ gì! Phiền thật! Lại còn kể cả với cậu!

Sơn nhìn bạn chăm chú và phân vân. Chàng không biết có nên báo cho Lữ biết là Miriam đang nghĩ đến chuyện làm giấy tờ ly dị hay không. Một về gì đó trong mắt Lữ làm chàng ngừng lại! Mỗi người có một đời sống riêng. Và bạn bè dù thân đến đâu đi nữa cũng nên giữ một khoảng cách. Chàng vỗ vai Lữ không nói gì và đi ra khỏi cửa.